

U spomen najstarijem petrinjskom pjevaču- amateru Lovri Jaklić

2. IV. 1973. god. ispratili smo na vječni počinak najstarijeg petrinjskog pjevača-amatera, devedeset-godišnjaka, Lovru Jaklić. Počeo je pjevati 1902., sa devetnaest godina.

71 godinu je pjevao u gradskim i crkvenim zborovima, osobito u petrinjskoj župnoj crkvi sv. Lovre kojega je ime nosio.

U korizmi, na Lamentacijama, pjevao je često solo-dionice.

1912. godine, otišao je u Sjevernu Ameriku i tamo sudjelovao u pjevačkim zborovima hrvatskih iseljenika — u »Zori«, Chicago, »Slavuju«, Detroit, kojeg su osnovali petrinjski iseljenici, — »Zvonimiru«, Geri — Indiana i drugima.

Borio se je tamo da naši ljudi u tuđini ne zaborave svoju riječ, svoju pjesmu, svoje običaje i svoju domovinu.

Poslije prvog svjetskog rata vraća se u Petrinju i svoj rad u pjevačkim društvima nastavlja gotovo kroz tri decenija, do pod konac 1972. godine, kad ga je bolest prisilila na mirovanje. Ipak, do zadnjega je dolazio na naš pjevački kor i pjevao punom dušom.

Na svečanom koncertu »Zvuci Jakova Gotovca« 15. IV. 1967. god. pred dupkom punom kazališnom dvoranom u Domu kulture »Moša Pijade« u Petrinji, proslavili su Petrinjci 65 god. amatersko-pjevačke aktivnosti Lovre Jaklića.

Lovro je bio uvijek živahan, razgovorljiv, vedar i nasmijan. Kako je bio obljubljen vidjelo se i na njegovom posljednjem ispraćaju; mnoštvo ljudi, hrpe cvijeća i vijenaca i lijepi, topli govor jednog njegovog supjevača, koji je na koncu rekao:

»Mi smo se okupili ovdje, kao tvoji pjevački drugovi, da Te otpratimo na vječni počinak našom pjesmom i da ti se zahvalimo na Tvom velikom doprinosu na razvijanju i održavanju stogodišnje petrinjske pjevačke kulture.

Neka Ti je vječna slava!

s. M. Ljiljana

Prikaz glazbenog života u Rijeci u prvjoj polovici 1973.

23. ožujka 1973. u koncertnoj dvorani Muzeja predstavile su se riječke umjetnice Margareta Togunjac, sopran i Mira Zidarić, alt, uz glasovirsku pratnju Vjere Lukšić. Koncert je imao naslov VEĆE PJESAMA I DUETA, a predstavio je slijedeće skladatelje i djela: Monteverdi »Salve regina« (duet); Carissimi »Odlazak drage« (duet); Vivaldi »Judita triumfants« arija iz oratorija — sopran; Händel »Izrael u Egiptu« (duet); Rameau »Vesela arija«, »Nježna arija« i »Arija Venere iz opere »Dardanus« (alt); Mozart »Domine...« iz c-mol mise K. V. 427 (duet); Rossini »Stabat Mater«, duet iz istoimenog djela. U drugom dijelu koncerta zastupljeni su: Mendelssohn-Bartholdy »Večernja pjesma«; »Đurđice i cvjetići« i »Athalia« (duet); Respighi: Iz djela »Quattro liriche« I, II, III, (alt), Lipovšek »Zvečer«, »Osamljena« i »Pesem Ajše«, (sopran), te na svršetku Granados »Skromne uobraženice« (duet). Koncert, izveden muzikalno i s mjerom, bio je izvrsno posjećen i zahvaljujući dobrom raspoloženju solistica, te pouzdanju pratnji prof. Vjere Lukšić, uspio je na opće zadovoljstvo. Bilo bi prijeko potrebno da se domaći, riječki umjetnici, predstave češće na ovakav način.

26. ožujka na trećem redovnom koncertu Narodnog kazališta »Ivan Zajc« ponovno nam se predstavio maestro Boris Papandopulo kao skladatelj i dirigent, dok je kao solist na glasoviru nastupio sovjetski umjetnik Gligorij Sokolov. U prvom djelu pod naslovom »HOMMAGE A BACH« (»U počast Bachu«) došle su do izražaja sve odlike Papandopula skladatelja, koji, uzimajući teme iz pojedinih Bachovih djela značajki stvara čudesnu skladbu, oblikom jasnu i u ideji dosjetljivu, što u blještavoj instrumentaciji razvija suvremeno shvaćanje velikog baroknog majstora. Taj osebnjuni osvrt na proteklo glazbeno razdoblje u kome dominira tema na tonove b-a-c-h, tj. tonovi Bacha imena, neposredno je odjeknuo kod slušatelja, koji su snažan doživljaj tih monumentalnih modernih zvukovnih sklopova zanosno nagradili. Rahmaninov »KONCERT ZA KLAVIR I ORKESTAR broj 3, d-mol, u izvedbi Gligorija Sokolova bio je doživljaj za sebe. Naime, to djelo velikog zamaha i širine ne osvaja toliko svojom tehnikom koliko dubinom izraza i ljepotom čiste glazbe iznijete jasnoćom misli i svojstvenom produhovljenom likom kojom je čitav koncert bio duboko prožet. U ovoj izvedbi solist se predavao tumačenju djela na način, koji je od svih sudionika zahtijevao maksimalne napore u pratnji. S obzirom na posve slobodna, rubato tempa, izražena u mnogim accelerandima, allargandima i drugim sličnim mogućnostima ritmičkih modifikacija, orkestar je morao biti osobito pokretljiv i pažljivo pratiti dirigenta, koji je elastično vodio tijekom sva tri stavka pojedine instrumentalne skupine i cijeli sastav, muzicirajući, u punom smislu te riječi. Kako je za ovaj slučaj orkestar bio drukčije postavljen u odnosu na solista, to je u zvukovnom pogledu dovelo do velike podređenosti orkestralne pratnje koja je, doduše prozračna, ali se zbog samog prostora moralo ići na kompromisna rješenja da se u tim uvjetima postigne najveća moguća zvukovna izjednačenost. Solist je svojom izvedbom oduševio, dokazujući vlastitim tehničkim i emotivnim komponentama cjelovitost svoje umjetničke osobnosti i izuzetnu glazbenost, što je neposredno potvrdio i u dva dodatka, u Chopinovom »Notturnu« i Stravinskovom »Plesu iz baleta 'Petruška'. Urnebesni pljesak kojim je bila popraćena cjelokupna izvedba ruskog umjetnika, stvorio je posebnu atmosferu za drugi dio koncerta, u kome je bila izvedena Suita iz baleta »GAJANE« Arama Hačaturjana.

Neobični umjetnički govor velikog armenskog majstora koji je u biti najindividualniji glazbeni izraz suvremene sovjetske glazbe, u svom bogatstvu ideja, u blještavilu boja orkestra, u toplini pjevalne linije i osebnosti ritmova djelovao je na slušatelje nesvakidašnje i iznenađujuće. Sedam stavaka otkrivalo je jedan novi svijet Dalekog istoka koji je zaslugom maestra Papandopula dobio vještog tumača, zbog čega ga je odobravanje slušatelja navelo da ponovi popularni prvi stavak »Ples sa sabljama«. Sve je to bio znak jednog intenzivnog susreća u ovoj koncertnoj večeri na kojoj je solist prihvaćen kao rijetko koji gost, dok je istovremeno odano ponovno priznanje dirigentu, kao stvaraocu i umjetniku.

29. ožujka Pavica Gvozdić imala je u koncertnoj dvorani Pomorskog i povijesnog muzeja VEĆE SCHUMANNNA. Izvedena su značajna Schumannova djela »Dječji prizori« op. 15 (u četrnaest stavaka), »Simfonijska studija« op. 13 i »Karneval« op. 9. u dvadeset i dva stavka. Poznata zagrebačka glazbenica svojim dvosatnim programom, izvedenim na način koji predstavlja vrhunski domet pijanističke umjetnosti, na oduševljeni pljesak slušatelja, izvela je i nekoliko do dataka.

30. ožujka Pavica Gvozdić nastupila je u dvorani Narodnog sveučilišta u Pazinu, gdje je djelomično ponovila riječki koncert. Mjesto »Simfonijske studije« izvedena je »24 preludija« F. Chopina, u drugom dijelu koncerta. Ovo je bio pozitivan prilog kulturnoj politici, da se naši vrhunski reproduktivni umjetnici predstave širem području, to više, što Pazin pretendira da stvori povoljnu kulturnu klimu u srednjoj Istri.

3. travnja u organizaciji Koncertnog ureda Rijeke, Informativnog centra SR Njemačke — Zagreb i riječke organizacije Muzičke omladine, predstavio se u koncertnoj dvorani Muzeja »TRIO SPITZENBERGER« u sastavu: Herbert Spitzenberger — glasovir, Heinrich Klug — violončelo i Wolfgang Schroder — klarinet. Izvedena su sljedeća djela: Beethoven »Trio u B-duru, op. 11«, Schumann »Fantastische Stücke« op. 73, za klarinet i glasovir, Brahms »Sonata e-mol« op. 38, za čelo i gl. te Brahms »Trio« u a-molu, op. 114. Ovaj vrijedan komorni koncert nije bio posjećen kako bi to zasluživao, s obzirom na vrlo dobru izvedbu. Krivnja je vjerojatno u samoj organizaciji koncerta, koja nije vodila dovoljno računa o blagovremenom obaviještavanju općinstva (plakati su izvršeni dva dana pred izvedbu.)

5. travnja nastupio je u prepunjenoj dvorani Pomorskog i povijesnog muzeja mladi sarajevski gitarist Ivan Kalcina. Umjetnik je održao predhodno i nekoliko manjih koncerata po riječkim školama, tako da je ova večer bila zbir svega najboljega što je predstavio. S obzirom na izuzetnu zainteresiranost prvenstveno mladih, nameće nam se potreba da iscrpnije analiziramo ove izvršne koncertne večeri, intimnog obilježja. Koristeći široku stilsku paletu, gitarist je svirao zrelošću vrhunskih umjetnika, osvojivši slušatelje već prvim taktovima svoje izvedbe »Tri pavana« Luisa Milana dale su naslutiti da se radi o umjetniku koji intenzivno živi sa suptilnom glazbom velikih majstora lutnje, što se potvrdilo i u Galilejevoj »Suiti u D-duru«. U nizu uobičajenih suptilnih stavaka toga vremena osobito se dojmio posljednji stavak u kome je gitara dobila zvuk čembala. Fernando Sor, inače klasičar gitare, predstavljen je sa tri djela u kome su došla do izražaja sve fine nijanse što ih gitara može izvesti, zahvaljujući produhovljenosti i dubokoj osjećajnosti izvođača, koji je uz to pokazao i lakoću u izrazu što odgovara Mozartovu duhu, s obzirom na varijaciju na njegovu temu. — Drugi dio koncerta predstavio je nacionalne romantičarske i moderniste. Od »Tri preludija« Villa—Lobosa posebno se dojmio treći kojim je dočarao osebnost i upravo čudesno prozračno zvukovno tkivo, što treperi u prostoru kao nešto eterično, bestjelesno, da bi se zatim ta igra zvukova pretvorila u odraz strastvene španjolske duše kroz ritmove i prigušenu čulnost u djelima Granadosa, Tarrega i Albeniza. Ivan Kalcina uspio se suživjeti s tim osebnim izrazom i u finim zvukovima preljevima, koji su odavale savršeno poznavanje zvukovnih mogućnosti gitare. S mnogo ukusa, mjere i temperamenta uz besprijekorno tehničko znanje, izveo je spomenuta djela stilom virtuoza, koji uz bravuroznu tehniku unese u izvedbu i duboku proživljenost, tako te im je tehnika samo sredstvo za oblikovanje unutarnjeg izvođačkog žara. Nakon oduševljenog pljeska, dva virtuoza dodatka samo su potvrdila te dojmove.

19. travnja Rijeci se predstavio Vladimir Krpan, renomirani zagrebački umjetnik koji je od prije svojim nastupima stekao naklonosti riječke javnosti. Ovog puta to se nije ponovilo, budući da je nekoliko drugih priredbi odviklo stalne koncertne ljubitelje i tako je vrlo mali krug slušatelja imao sreće čuti ovu izvršnu izvedbu.

Vladimir Krpan izveo je sonate klasicista ovim redom: Haydn »Sonata u Es-duru« op. 82; Mozart »Sonata u c-molu«, K. V. 457, dodavši tome i »Fantaziju« u c-molu, K. V. 475. U drugom dijelu koncerta predstavljen je Clementi »Sonata u A-duru, op. 10, br. 1. i Beethoven »Sonata u f-molu« op. 57. (Apasionata).

20. travnja izveden je u dvorani Muzeja Svečani koncert orkestra harmonikaša »Akordeon«. Ovaj sastav mladih glazbenika, koji već nekoliko godina uzorno radi pod ravnanjem Rajmunda Hrovata, uspio je tek sada da ostvari cjelovečernji koncert, na kome su se nalazila djela raznih starijih i novijih majstora u izvršnim obradbama za ovaj orkestar koje uglavnom potječu od samih dirigenata. Rajmund Hrovat se po-

svetio ovoj vrsti glazbe i upravo s ovim orkestrom je postigao mnoge nagrade i priznanja što je ovog puta predstavljalo vrhunac ne samo zbog samostalnog nastupa, nego i zbog dobre izvedbe, kojoj je prepunjena dvorana dala zaslužno priznanje u srdačnom pljesku.

23. i 24. travnja održana su u dvorani »Neboder« dva simfonijska koncerta u okviru djelovanja Narodnog kazališta »Ivan Zajc« pod naslovom »Mladi za mlade«. Prvi je koncert bio u dva dijela kao cjelovečernji, a dan kasnije učinjen je izbor kao priredba za Muzičku omladinu Rijeke, što će još biti ponovljeno. Pod ravnanjem Davorina Hauptfelda, a uz sudjelovanje studenta violine Gorana Končara-Uršića, predstavljena su sljedeća djela: Bersa: »Sunčana polja« simfonijska pjesma, Bruch: »Koncert za violinu i orkestar« (na drugom koncertu ispušten!); Prokofjev »Petja i vuk« simfonijska priča za recitatora i orkestar — recitirala Zrinka Kolak, članica Hrvatske drame, — i na kraju, Dvořak: »Četiri slavenska plesa«, (na drugom koncertu izvedena samo dva.)

Ovakav raznolik izbor značio je želju organizatora da se u suradnji s organizacijom Muzičke omladine prirede koncertne večeri koje će mladim ljudima biti osobito prihvatljive, odgojne i zabavne u isti mah, što je pravi put za zbližavanje mladih sa simfonijskom glazbom. Prvi, večernji koncert bio je namijenjen onima starijima, zbog čega je bio i duži, a glavno težište koncerta bilo je na mladom violinistu iz Rijeke, koji studira u Zagrebu. Koncert je počeo s Bersinom simfonijskom pjesmom »Sunčana polja« koja je vrlo dostupna za razumijevanje. Njezina izvedba nije dođuše imala onaj sjaj i blještavilo koje se postiže punim velikim orkestrom uz pojačani sastav fanfara, budući da su u samoj dvorani »Nebodera« i inače ograničene mogućnosti za smještaj tako velikog izvođačkog sastava kakvo je sam stvaralac predvidio, ali je i u ovom skromnijem izdanju vrijedno da se predstavi kao najznačajnije djelo majstora čija se stota obljetnica rođenja slavi u našem umjetničkom svijetu. Bruchov violinski koncert dao je Goranu Končaru-Uršiću mogućnosti da s puno osjećaja razvija lijep, plemenit ton u muzikalno izrađenom fraziranju, što je ujedno bio i očit znak osobne nadarenosti i senzibilnosti. Izvedba je bila akademski korektna, pri čemu se osjetilo da mladi umjetnik iznosi i individualna shvaćanja kao želju za oblikovanjem vlastitog stila, što je u svakom slučaju odraz sazrijevanja. Dobra tempa i pouzdana orkestralna pratnja kao i proživljena interpretacija uvjetovale su srdačno i iskreno priznanje slušatelja.

Sljedila je duhovita i ljupka simfonijska priča »Petja i vuk« kojom je Prokofjev, u želji da napravi didaktičko djelo, dao skladbu za djecu »od sedam do sedamdeset i sedam godina« što se doživljuje neposrednošću kao kod crtanih filmova. Simfonijski orkestar je, uz pričanje Zrinke Kolak, ostvario izvedbu u kojoj se osjetilo da pojedini instrumentalisti sa osobitim shvaćanjem pristupaju oblikovanju likova dočaranih zvukovnim efektima, što je već značilo polovicu uspjeha za doživljaj i razumijevanje, iako je na drugom koncertu nekoliko neodgovornih pojedinaca žamorom grubo razbijalo srdačnost ugođaja, tako te je prva izvedba ostavila dublji dojam. Četiri, odnosno, drugi put, dva simfonijska plesa iz znamenitog Dvořakova ciklusa, bili su efektan završetak ovih koncertnih priredaba, koje je potrebno nastaviti i uz to, poput Leonarda Bernsteina, pronalaziti sve moguće načine da dobra glazba prođe što dublje u srca i svijest mladih slušatelja, kako bi im koncerti ove vrste bili važna stepenica prema daljnjem osvajanju glazbene umjetnosti.

13. i 14. svibnja Muzička škola »Ivan Matetić Ronjgov« koja svake godine slavi Dan škole na obljetnicu rođenja (10. travnja) skladatelja čije ime nosi, proslavila je i ove godine s malim zakašnjenjem taj značajan datum, Matinejom niže škole i koncertom srednje škole. Na prvom koncertu predstavilo se 9 učenika glasovira, 5 učenika violine, 2 učenika gitare, 1 uče-

nik flaute, 1 solopjevanja i po prvi put na ovakvim priredbama 2 učenika harmonike. U zanimljivo složeno izboru djela koji je bio dobro zastupan i s domaćim stvarateljima moglo se lijepo pratiti dostignuća pojedinaca i sa zadovoljstvom ustanoviti da u toj skupini od dvadeset izvođača ima nekoliko njih koji pokazuju poseban talent, što daje nadu, — ukoliko se dotični potpuno posvete glazbi, — da će riječka muzička škola imati uskoro opet dobar broj perspektivnih predstavnika na pojedinim odsjecima, te vriednih studenata.

Drugi koncert koji je otvorila prof. Dorothy Luttenberger, direktorica Škole, predstavio je veliki školski mješoviti zbor, pod ravnanjem Petra Skerjanca, zatim jednu učenicu flaute, dvije učenice glasovira, jednog učenika violine i jednog violončela, te na kraju školski simfonijski orkestar pod ravnanjem Ivana Penela, koji je u drugom dijelu koncerta osim samostalnog nastupa pratio dvoje solista. Počevši sa pjevačkim zborom u prvom redu treba odati priznanje dirigentu prof. Skerjancu, koji je uklopio i muškarce, što se dosada nije običavalo ili barem vrlo rijetko, te je s prilično izjednačenim dionicama postigao u zvukovnom pogledu zaobljenost i plemenitost, kao i značajku dinamičko nijansiranje. Izabравši skladbe iz renesansnog razdoblja (Donati i Lasso) imao je priliku da prikaže smisao mladih za muziciranje u starom stilu, prešavši zatim na djela nadahnuta folklorom (Odak, Mokranjac i Skalovaki), pri čemu su se istakli solisti izvevši vrlo muzikalno svoje dionice. Branka Kušen — flauta, uz pratnju Anite Poropat lijepim je tonom izvela Prochovu romantičarsku sliku, a zatim je Leonida Šober — glasovir, s mnogo zanosa predstavila Mendelssohnov »Rondo capriccioso«. Prvi dio koncerta završili su braća Mirkovići, Ino i San, violina i glasovir, izvevši Beriotov »Koncert za violinu i glasovir, a-mol, br. 9«. Oba dječaka, koji su na raznim natjecanjima osvojili već nekoliko nagrada, ovog su puta očito dokazali da ih zaista zaslužuju u najpotpunijem smislu riječi. Dok je stariji brat, koji je imao glasovirsku pratnju, već student u Zagrebu i to izvanredno primljen, mlađi se naglo razvija u violinista i ovog je puta svirao neobičnim poletom, temperamentom i izvodilačkom sigurnošću koja je izuzetna za trinaestogodišnjaka. Puna dvorana ih je osobito srdačno nagradila, pa su izveli i jedan dodatak.

U drugom dijelu priredbe Vesna Lončarić, glasovir izvela je uz pratnju orkestra III. stavak Haydnova »Koncerta za klavir i orkestar u D-duru«. Ona se također lijepo razvija što je potvrdio i ovaj nastup. Zatim je Jadran Matešin, violončelo izveo, također uz orkestar, II stavak Goltermannova »Koncerta u d-molu«. Svirajući plemenitim, sočnim i velikim tonom imao je priliku da prvenstveno istakne svoju muzikalnost, iako je orkestar bio mjestimično preglasan. Završetak cjelokupnog koncerta činila su tri stavka

Beethovenove »Prve simfonije, u C-duru«. Ovo je djelovalo bilo ponešto riskantno za mlade i nedovoljno iskusne glazbenike, što se u prvom stavku osjetilo u ubrzanju tempa, a u drugom u izvjesnoj dinamičkoj jednoznačnosti i zvukovnoj tvrdoći, tako da je u cjelini najbolje bio izveden treći stavak, koji je postigao dobar tempo, zvukovno kontrastan i razigran. Iako se mora dati priznanje za uloženi trud, možda bi ipak bilo prikladnije za mlade simfoničare da tajne simfonijske glazbe postupno upoznaju preko djela predklasičke koja im u tehničkom smislu čine manje teškoće, tako da se mogu više predati samom muziciranju, a ujedno pružiti i slušateljima repertoarna djela koja će biti također vrijedna da ih naša javnost upozna. Prepunjena dvorana srdačno je pozdravila mlade glazbenike, što je bilo ujedno i zaslužen priznanje radu Muzičke škole »Ivan Matetić Ronjgov«.

16. svibnja nekadašnji učenik riječke Muzičke škole violinist Vladimir Hrovat, koji sada djeluje u Ljubljani, priredio je u koncertnoj dvorani Muzeja solistički koncert uz pratnju prof. Nade Oman, iz Ljubljane. Ovaj je koncert rezultat postdiplomskog studija kod prof. Roka Klopčiča, pa je time mladi umjetnik predstavio svoje domete na temelju kvalifikacija najvišeg stupnja. — Koncert je počeo trostavčanom »Sonatom za violinu i klavir« koju je napisao slovenski klasicist Babnigg (Babnik). Ovo novootkriveno ime bila je novost i za riječke slušatelje, a u izvedbi Vladimira Hrovata odisala je klasicističkom jasnoćom i svježinom izraza, uz velik, lijep i plemenit ton, što je glavna odlika mladog violinista. Svirajući smireno i bez velikih gesta on je tijekom cijele izvedbe sačuavao osjećaj mjere i jedinstvenost izraza, što se posebno osjetilo i u drugom komadu, Bachovoj znamenitoj »Ciacconi« za violinu solo, iz II partite. Tu je solidnom tehnikom uz bogatstvo zvukovnih nijansa dao duboko doživljenu zrelu muzikalnu interpretaciju na čvrstoj ritmičkoj osnovi, što je pružalo jasan uvid i u kompozicijsku strukturu ovog genijalnog djela. U drugom dijelu koncerta moglo se u punom smislu riječi uživati u bogatoj zvukovnoj igri »Sonate op. 94, br. 2.« Prokofjeva i doživjeti mladenački polet koji inače zrači iz te sonate, a što je u ovom slučaju na odgovarajući način odzvanjao u izvedbi. Naravno, da tu treba naglasiti i izrađenu tehniku, što je došla potpuno do izražaja u briljantnoj i efektnoj rapsodiji »Pampeana br. 1« kojom je čini se, prvi put u Rijeci bio predstavljen argentinski skladatelj Ginastera. Ovo moderno i teško djelo na osnovi folklorne predane s temperamentom i duhom, bilo je bravurozan zaključak ovog koncerta s raznovrsnim stilskim značajkama i ugođajima, koji je izvrstan start za mladog umjetnika, što su duboko i neposredno osjetili ne baš brojni slušatelji, nagrađujući violinista i njegovu izvršnu, pouzdanu pratilicu prof. Nadu Oman srdačnim i dugim pljeskom.

NAJNOVIJE!

Andelko Klobučar: Skladbe za vjenčanje (prilog Sv. Cecilije br. 2-1973), za dvoglasni i troglasni ženski zbor uz pratnju orgulja. Sadržaj: Intrada, Ulazna pjesma, Pripjevni psalam, Aleluja, Darovna, Pričesna pjesma i Finale. Cijena — 5 ND. Naručuje se kod: **Hrvatsko književno društvo Sv. Ćirila i Metoda, Trg kralja Tomislava 21, 41000 Zagreb**

ili

Institut za crkvenu glazbu, Kaptol 29, 41000 Zagreb